

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Petra Průchy, JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **V. T. P.**, zast. Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, se sídlem Příkop 8, Brno, adresa pro doručování: Václavské nám. 21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 7. 2008, č. j. 60 Az 10/2007 – 27,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) se žalobou podanou u Krajského soudu v Ostravě domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 1. 2007, č. j. OAM-1-61/VL-10-05-2007, jímž byla zamítnuta stěžovatelova žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Krajský soud v Ostravě shora označeným usnesením žalobu odmítl, neboť neobsahovala žalobní body, z nichž by bylo patrné, z jakých skutkových a právních důvodů stěžovatel považuje napadené rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, přičemž tyto vady žaloby nebyly navzdory výzvě soudu odstraněny.

Proti tomuto usnesení stěžovatel podal kasační stížnost, v níž toliko konstatoval, že ji do 20 dnů doplní.

Krajský soud v Ostravě svým usnesením ze dne 4. 9. 2008, č. j. 60 Az 10/2007 – 36, stěžovatele (jeho zástupce) vyzval, aby kasační stížnost do jednoho měsíce od doručení jmenovaného usnesení doplnil tak, že konkretizuje její důvody. Krajský soud zároveň stěžovatele poučil, že nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, bude kasační stížnost odmítnuta. Podle údajů na doručence bylo toto usnesení doručeno zástupci stěžovatele dne 22. 9. 2008. V určené lhůtě, ani později však stěžovatel (jeho zástupce) na výzvu k doplnění kasační stížnosti nereagoval. Následně předložil Krajský soud v Ostravě věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že za situace, kdy nebylo reagováno na výzvu Krajského soudu v Ostravě k doplnění kasační stížnosti a tato nadále nesplňuje náležitosti předepsané § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 s. ř. s., nezbývá než ji odmítnout.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně. Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Z výše uvedeného plyne, že kasační stížnost zůstává neurčitá a nekonkrétní. V textu kasační stížnosti stěžovatel neuvádí, v jakém rozsahu napadá usnesení krajského soudu, ani nevznášá žádné konkrétní výhrady vůči usnesení krajského soudu. Z textu kasační stížnosti tak není poznatelné, v čem stěžovatel spatřuje nezákonnost či nesprávnost napadeného usnesení krajského soudu, resp. jaká pochybení krajskému soudu vytýká.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 – 40, publ. pod č. 6/2003 Sb. NSS).

Tak tomu je i v posuzované věci, kdy stěžovatel pouze konstatoval, že podává kasační stížnost. Stěžovatel neuvádí nic konkrétního proti postupu či usnesení krajského soudu, neuvádí, jakých pochybení se soud dopustil (ať již ve smyslu vad řízení, či v právním závěru). Takto formulovanou kasační stížnost považuje Nejvyšší správní soud za nedostačující ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s. se zřetelem k § 103 odst. 1 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel (jeho zástupce) byl řádně vyzván k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a byl současně poučen o následcích nerespektování této výzvy. Vytýkané vady stěžovatel ve stanovené lhůtě, ani později neodstranil. Vzhledem k tomu, že potřebné údaje nebyly stěžovatelem doplněny, nebyly splněny podmínky § 106 odst. 1 s. ř. s. pro projednání kasační stížnosti.

Za této situace nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnout, neboť nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. února 2009

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu